41. ԹԱՌԱՎԸԵՐԵՆ ՊԱՏՄԱՆԸ

Մին թաքավորը ուրան վազիրին տասսը մանեթ փող ա տում, ասում տար էտ փողավը ինձանե համ մին վրեխանար ինքյ կալ, համ մին շալ, տահանց նհետ մին շամփուր խրաված մրեա կըպիրիա, համ էլ տասսը մանեթըս նա կըպիրիս ինձ տաս։ Էս վազիրը մնամ ա պըտրհասու մաչ ինգյած, հինչ անրե, հինչ չանրե, լոխմինին հըրցըփորց ա անում, վրեչ մինն էլ կլոխ չի ինգյոնմ, թա տա հինչ պեն ա, հունց կարելի յա տասսը մըննթավ էտքան պեններն ինքյ օնրել, համ էլ փողը նա պիրիլ։

Վազիրը կլոխ ա յոր օնում, քյինամ սաղ երգյիրը շոռ կյամ, լոխմինին հըրցըփորց անում, վրեչ մինն էլ ա կարում չի գյիդա։ Մին օր էլ կլոխ եր կալած բիգի մին շեն քյինալիս էտ շինացե մին մարթ ա պըտահում։ Նըհետը հնգրեր ա ինգյոնմ, հղե ինում, քյինամ։ Հալա մին խիլլա հղե յա ինում մնացած մինչև շենը։ Վազիրն էտ մարթին ասում ա.—Ե՞ք մինչև շենը փա՞ղաքյան քցինքյ։ Էտ մարթը խոսում չի։ Մին խիլլա՞ յէլ վրեր քյինամ ըն, մին վարար կյնտ ա կյամ ըռըշնին։ Վազիրն ասում ա.—Ե՞ք կարմունչ քցինքյ, անց կենանք։ Տա էլլա չի խոսում, վրեննեբը հանում ա, փոխկերքը եր քաշում, կյնտավն անց կենում։ Վազիրն էլ վրեննեբը հանում ա, փոխկերքը եր քաշում, անց կենում։ Մխըրե յէլ վրեր քյինամ ըն, մին լավ, շատ հըսկըկալած արտ ա պտահում։ Վազիրը թա՝

տրեսնաս սրա տարը հնձել ա կերա՞լ, թա հնձիլական ա օտրե։ Տա էլլա չի խոսում։ Վրեր հանում ըն շենը, վաղիրը հըրցընում ա, թա էս շենումը հիշտե՞ղ կարելի յա ուրուգյունը զոնաղ ինգյիլ։ Էտ մարթը թա՝ հանե՞ շենին նըերքե զուլին կալերեն տակրեն մին գանգյա կա, քյինա ընդրեղ կաց, քշերավ եր կըկենաս քյինա։ Վաղիրը մոկումն ասում ա հալբաթ էս շենումն ադաթ չի զոնաղ յոր օնրելը։

Հղե յա ինոնմ, քյինամ էտ դիգյին տակը։ Էտ մարթը քյինամ ա ուրանց տոն, տնրցուց քշտին նաղլ անում. թա պա իստի մին մարթ պըտահեց, թամամ պրել։ Էտ մարթին մին մրեժ, շատ խրելունք, նշանած ախճիգյ ա ինոնմ։ Հըրցնում ա, թա ապա, էտ հունց մա՞րթ ա քեզ պըտահալ, վրեր ուզեցալ չըս քըզ նըհետ պիրիս տոն։ Հաղրը թա՝ լավ կյեցված, քաղաքվարի, քըղաքում ապրող մարթ ա ուրվամ, ամմա նրա խուսկերքան խրելքըս ճուր չի խմում, խրելունք մարթու խոսկերք չըն։ Ախճիգյը թա՝ հաղյա մին ասե՝ տրեսնամ հի՞նչ ա ասալ։ Հաղրը թա՝ շենան խիլյա հեռու տա ասեց՝ եք մինչև շենը փանլաքյանն շինինքյ, քյինանք։ Ետնան էլ եկենքյ կյետեն մուտացենքյ, ասեց՝ եք կարմունչ շինինքյ, կյետավն անց կենանք, գյոնդում չըմ, թա տի կյետավը վրեր կարելի յա վրենները հանած անց կենալ, ուրան կարմունչը հինչու վա՞ պեսկ, յա էրկու հոքավ, տերտակ ծրեռքավ հունց ա՞ կարմունչ շինում. մինգյել եկալ ընք մին լավ փսած արտու քշտավ անց կացալ, ըտրեղ էլ ասում ա՝ տրեսնաս սրա տարը հնձալ ա կերա՞լ, թա հնձիլա՞կան ա օտրե. պա արտը հալա թամամ հըսած վուչ հունց կա՞ըոզ ա հնձած-կերած ինի։

Ախճիգյը թա՝ ապա, էտ մարթը շատ խրելունք մարթ ա, տու գյիդացալ չըս։ Հաղրը թա՝ յանի էտ խոսկերքը խրելունք մարթու խոսկերք ը՞ն, հունց ա՞ խրելունք։ Ախճիգյը թա՝ հա՛, շատ խրելունք խոսկերք ըն, տու չըս կլինի ինգյալ. էն վրեր ասալ ա՝ եք փանլաքյանն շինինքյ փանլաքյանավ քյինանք, ուզեցալ ա ասե՝ զոնդրուց ընելավ քյինանքյ, վրեր հղեն ճելի պրծնե, նղացած ինիլը գյիդանք վուչ, իսկ վրեր ասալ ա կարմունչ շինինքյ կյետավն անց կենանք, ուզեցալ ա ասե՝ ուրուր շիլանկենքյ, անց կենանք, արտան մոտե չէլ վրեր ասալ ա՝ տրեսնաս սրա տարը հնձալ ա կերա՞լ, թա՞ հնձիլական ա օտրե, տրանավ էլ ուզեցալ ա ասե՝ տրեսնաս տարը պարտկ ա ըրալ կերա՞լ, էտ արտան ուրանն մին պեն հանելական ա՞, թա՝ չէ։ Մեհենգյ հըվրատցի՞ր, վրեր քըզ նհետ կյըվողը շատ խրելունք մարթ ա, դե ճելի քյինա նրեատա ներոզություն խնթրե, քըզ նհետ պեր տոն։

Էտ մարթը էր ա կենում, քյինամ վաշիրին կոշտը, նրեստա ներոզություն խնթրում, յոր օնում քյինամ տոն։ Տանը ախճիգյը վաշիրին հրրցնում ա, թա ասե՝ տրսենամ քեզ հինչ դարդ ա քցել ըստեղնքյ, հալրաթ պեն կա, վրեր եկալ ըս էս զարիր տրեղերը տոնա եկալ։ Տա թա՝ դե էլ հինչ կյե՞զեմ, ես թաքավրերեն վաշիրն ըմ, թաքավրերն ինձ տասը մանեթ փող ա տուվալ, ասալ ա կըտանենա էտ տասը մանեթը տաս մին վրեխճար ինքյ օնրես, նհետն էլ մին շալ, համին վրեխճարեն մըսան էլ մին շամփուր խրավաթ մրես պիրիս, համ էլ տասը մանեթը ետ պիրիս. ես վաշիր մարթ, վրեր չգյիդացաթ պեն ա ինոնում, ըխշարքեն էն մին ճունդան մարթ ա էր կենում, կյամ կոշտրս, հրրցընում, ինձանա գյոնդում, քյինամ. մեհենգյ ես շինրշեն ըմ ինգյալ, օղում ըմ տրեսնամ էս պենը հու կրգյիդա, ինձ ասե։ էտ ախճիգյը թա՝ վրեչինչ, ըրխըյին կաց, տիժմր չի, ետնան էլ թա՝ էքյուժ կրքյինաս տասը մանեթը տաս բրզարան մին շատ երկան, պոնրթավուր, քյոք ղոչ ինքյ օնրես, պիրիս ըստրեղ, ես կասեմ, թա հինչ կանենքյ։

Ուրոնգյենը վաշիրը մնամ ա ըտրեղ, քշրրհանան ճելլի քյինամ բազարը, տասը մանեթը տամ, մին երկան պոնրթավուր, քյոք ղոչ ինքյ օնում, տանում։ Ախճիգյը յոր ա օնում էտ վրեխճարեն պոնրթը լափ տական ժիլավ վրեր անում, կյիզում, մանում, էրկու շալ կյորժում, մինը տանում տամ վաշիրին, թա տար տասը մրենթավ ժախե, փողը պեր, ղոչին ժունվանքն էլ տոնա տալ տամ, լուվանում, խոնրգա կտորում, մին շամփուր նի անում, լավ խրավում։ էն մին շալեն, տասը մրենթին ան ղոչին նհետ տամ վաշիրին, թա՝ դե տար տո թաքավրերեն։ Վաշիրը ղոչը, շալը, մրեսը, մինգյալ փողը տանում ա տամ թաքավրերեն։ Թաքավրերը հրրցնում ա, թա էտ լոխ տու վը՞ս իտի ըրալ, վաշիրը թա՝ հա։ Թաքավրերը շատ ըստիրում ա, թա՝ դե դոնգն ասե։ Վաշիրը թա՝ ըրզանա հինչ կյե՞զեմ, էսհինչ շենումն իտի մին ախճիգյ կա, լոխ նա յա ըրալ։ Թաքավրերը թա՝ էս սհաթրս մարթ ղրրկեցնքյ, քյեցնքյ էն ախճիգյը պերնքյ ինձ կենգյ. էս հիշքան վախտ ա, փտակվալ շըմ, իտի մին ըխճրկան ըմ իլալ շոռ կյալիս, էս ա քթալ ըմ։

Վաշիրը դաստին մարթ ա ղարկում, քյինամ ըն էտ ախճիգյը պիրում, թաքավրերեն նհետ փտակում։